Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25944
Copyright: Admont, Benediktinerstift

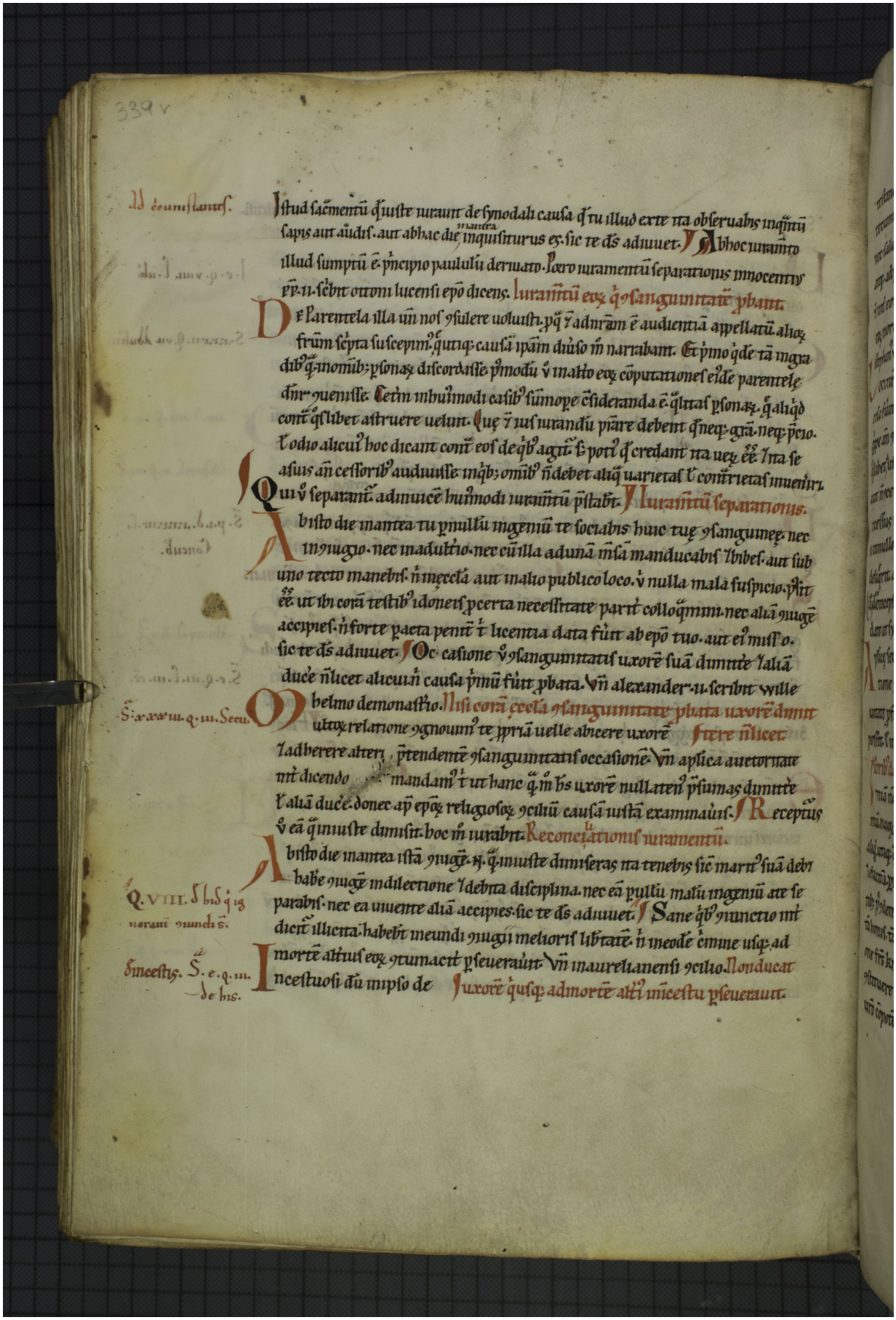

339v

De circumstantes.

Istud sacmentũ q̃ iuste iurauit de synodali causa q̃ tu illud erte ꝛta observabis inq̃ntũ
sapis aut audis. aut abhac die mantea inquisiturus es. sic te ds adiuuet. Ab hoc iuramento
illud sumptũ ē. pncipio paululũ deriuato. Ioco iuramentũ separationis innocentius
pp. II. scbit ottoni lucensi epo dicens. Iuramentũ eos q̃ sanguinitatē habent.

De parentela illa uũ nos ꝯsulere uoluisti. pq̃ ꝯ adnrãm ē audientiã appellatũ. alios
frũm septa susceptim. q̃ utrq; causã ipãm diuso m narrabant. Et primo q̃dẽ tã ingra
dib q̃ inomib; plonas discordasse pmodũ ꝯ inatto eos cõputationes eidẽ parentele
dnr. euenisse. Cetẽ inhuũmodi casib sũmope cõsideranda ē. q̃ utras plonas. q̃ aliq̃d
cont q̃libet astruere uelint. Que ꝯ ius iurandũ piare debent q̃ neq; gratã. neq; pcio.
ꝯ odio alicui hoc dicant cont eos de q̃b agitũ. si poti q̃ credant ꝛta uel ē. ꝛta se
a suis an cessoribus audiuisse inq̃b; omib ñ debet aliq̃ uarietas ꝯ contrietas inueniri.

Qui ꝯ separant. adinuicẽ huũmodi iuramentũ pstabit. Iuramentũ separationis.

Abisto die mantea tu pnullũ ingenũ te sociabis huic tue ꝯsanguinee. nec
in iugio. nec in adultio. nec cũ illa adunã msã manducabis. ꝯ bibes. aut sub
uno tecto manebis. n mecetã aut in alio publico loco. ꝯ nulla mala suspicio. psit
ē. ut ibi corã testib idoneis pcerta necessitate parti colloq̃nium. nec aliã iugẽ
accipies. n forte pacta penitẽ ꝯ licentia data fuit ab epo tuo. aut ei missa.
sic te ds adiuuet. Occasione ꝯ sanguinitatis uxorẽ suã dimittẽ ꝯ aliã
ducẽ licet alicui n causa pmũ fuit pbata. Vn alexander. II. scribit. wille
helmo demonastio. Nisi corã ecetã sanguinitate pbata uxorẽ dimit
utrq; relatione ignouim te ipriã uelle abicere uxorẽ stere licet.
ꝯ adherere alteri. ptendentẽ sanguinitatis occasionẽ. Vn aplica auctoritate
int dicendo mandam ꝯ ut hanc q̃ in hs uxorẽ nullatenus psumas dimittẽ
ꝯ aliã ducẽ. donec ap epos religiosos iciliũ causã iusta examinauit. Receptus
ꝯ ea q̃ iniuste dimisit. hoc m iurabit. Reconciliationis iuramentũ.

Abisto die mantea istã iugẽ. ij. q̃ iniuste dimiseras ꝛta tenebis sic maritus suã debet
habẽ iugẽ in dilectione ꝯ debita disciplina. nec eã pullũ malũ ingenũ ate se
parabis. nec ea uiuente aliã accipies. sic te ds adiuuet. Sane q̃b iuncto int
dicti illicita habebit ineundi iugii melioris libtate. n in eodẽ crimine usq; ad
morte altius eos iniuriari pseuerauit. Vn in aurelianensi icilio. Non ducat
incestuosi du in ipso de uxorẽ q̃usq; ad morte alti incestu pseuerauit.

Q. VIII. d. bis q. ig
norant iuncti s.

d. incestis. S. e. q. in.
de his.